

Nr 466.

Av herr **Laurén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 237, angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer.

I punkt 5:o av propositionen nr 237 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att pension måtte få uppbäras av vissa vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori anställda personer och då bland andra av *Carl Edvin Alm* med 1,260 kronor, *Johan Emil Eldin* med 1,200 kronor och *Anton Julius Ståhl* med 1,152 kronor.

Av utredningen framgår, att *Alm* varit anställd vid gevärsfaktoriet i 43 år och därunder i 30 år fullgjort förmans åligganden. Hans verksamhet har legat på det viktiga område av gevärstillverkningen som omfattar pipans riktning, ett arbete vars noggrannhet bestämmer vapnets skjutförmåga. För den, som känner *Alms* skicklighet och hans intresse för sitt arbete är det fullt förklarligt, att arméförvaltningens artilleridepartement föreslagit hans pension till 1,548 kronor, synnerligast som riksdagen vid flera tillfällen beviljat väl förtjänta förmän högre pension än andra.

Eldin, som räknar 34 tjänsteår, varav 17 som förman, har varit sysselsatt vid stocktillverkningen och andra träarbeten och därunder gjort sig känd för noggrannhet och arbetsskicklighet, vadan departementet ansett sig böra föreslå hans pension till 1,344 kronor.

Ståhl, som har en tjänstetid av 41 år, har visat sig vara en synnerlig duglig arbetare och därför föreslagits till 1,248 kronors pension.

Min övertygelse, grundad på 33 års kännedom om dessa personer, deras nit, intresse och skicklighet, är att de av artilleridepartementet föreslagna pensionsbeloppen äro väl förtjänta och ej högre än vad riksdagen i liknande fall beviljat. Med anledning därav hemställer jag

att riksdagen måtte bevilja nämnde *Alm*, *Eldin* och *Ståhl* pensioner med de belopp, arméförvaltningens artilleridepartement för dem föreslagit.

Stockholm den 29 mars 1933.

Erik Laurén.